Ruhsal evrim doğası gereği, iniş ve çıkışlarla bütünlenen spiral bir çember şeklinde ilerler. İnsanoğlunun bu gezegendeki ruhsal evrimi, Kuran-ı Kerim'de Ad ve Semud kavimleri olarak geçen Atlantis ve Mu Kıtası dönemleriyle başlar. Bu dönemde 12 çakralı ve 12 sarmallı DNA yapısına sahip olan bizler; bütün doğaüstü yetenekleri ve sezgilerimizi tam kapasite kullanabilen, deyim yerindeyse mitolojideki yarı tanrılar benzeri varlıklardık.

Telepati, durugörü, astral seyahat ve kristaller gündelik hayatımızın vazgeçilmez ve sıradan unsurlarını oluşturmaktaydı. Bu yeteneklerin geliştirilmesi ve kişinin kendi ruhsal güçleri üzerine tam hakimiyet sağlayabilmesi için özel eğitim akademileri

kurulmuştu. Yazılı kültürün, medyanın ve diğer teknolojik iletişim aygıtlarının minimum düzeyde kullanıldığı bu uygarlıklarda, ihtiyaç duyduğumuz bilgileri, akaşik kayıtlara (Levh-i Mahfuz) direkt bağlanmak yoluyla evrenden temin etmekteydik.

Beyinlerimizin şu andaki kapasitemizin çok üzerinde bir kullanım alanı oluşu ve teknik ilerleyişin göz kamaştırıcı büyüsü bizi kibre götürerek tanrıcılık oynamamıza yol açtı. Evrendeki değişik tarzlara sahip iki ayrı tekamül ekolü olan, literatürde sağ el yolu ve sol el yolu olarak ifade edilen ekoller birbirleri ile mücadeleye giriştiler.

Evrensel enerjileri kendi bünyelerinde biriktirerek güç yoluyla başka varlıklar

üzerinde tahakküm kurup teslim alma zihniyeti ile ilerleyen sol el yolu takipçileri, klonlanmış düşük zekalı insan kitlelerini köleleştirerek özgür iradeyi hiçe sayan politikalardan vazgeçmeyince, savaş kaçınılmaz hale geldi. Evrensel enerjilerin herhangi bir odakta toplanmayıp bütüne adaletli ve eşitlikçi bir tarzda dağıtılmasını ve teslim olmanın gerekliliğini savunan sağ el yolu takipçileri ise diğer grubun yaptığı genetik laboratuvar deneylerine karşı gelerek özgürlükçü görüşlerini savunmak durumunda kaldılar. Karşıt iki grup arasındaki küçük çatışmalar kristallerin ve majikal güçlerin kullanımıyla doruğa tırmandı.

Sol el yolu rahipleri ekolojiyi ve gezegenin dengesini hiçe sayarak büyük çapta jeolojik güçleri harekete geçirecek olan

suni patlamalar gerçekleştirdiler. Bunun sonucunda, dünya eksen kaymasına, kutupların yer değiştirmesine Atlantis'in batışına ve kıtaların yeniden şekillenmesine tanık oldu.

Savaşı kaybedeceklerini ve büyük felaketlerin yaklaştığını gören Sağ el yolu rahipleri değişik zamanlarda birçok keşif ve koloni kurma amaçlı göçleri organize ettiler. Bir dönemin sonunu ve yeni bir dönemin başlangıcını belirleyen bu olaylar sonucu insanoğlu 2 çakralı ve 2 sarmallı DNA yapısına dönerek tekrar Taş Çağını yaşamaya mecbur kalıp daha ilkel bir kültüre düşmüş oldu.

**İlk iki çakranın** hayatta kalma yani rahman ve hayatta tutma yani rahim olma niteliklerini gerçekleştirdiği düşünülürse,

ateşin yaygın kullanımına kadar insanlığın genel ortalamasının üçüncü çakraya yükselme mücadelesi verdiği söylenebilir.

Hint literatüründe *Agni* gücü olarak geçen vücuttaki sindirim ateşi, yaşama sevinci ve egomuzun temeli olan **üçüncü çakranın** açılışında, ateşin eti pişirmek üzere kullanılışı ile hayvanlıktan insanlığa geçiş sürecini başlatır.

Bir sonraki aşamada kadınların mağara duvarlarına resim yapıp belli belirsiz mırıldanmalarla söyledikleri ezgiler ön-şamanik ve primitif dini anlayışın ortaya çıkışıyla, insanlığın genel ortalaması **dördüncü çakraya** yani kalp çakrasına yani yükselerek sürü bilincinden kabile psikolojisine geçişi gösterir.

Homo sapiens'in diğer primatlar arasında boğazdan çıkardığı ses gücünü kullanarak sivrilmesi, **beşinci çakranın** açılışına ve ilkel komünal avcı toplayıcı döneminin başlangıcına işaret eder.

**Altıncı çakrada** yazılı kültürün, zanaat tekniklerinin, mimarinin ve yerleşik düzene geçişin sonucu olarak ortaya çıkan Sümer uygarlığını görmekteyiz. Dolayısıyla Sümer matematiğinde altılı sayı sisteminin kullanılması ve işlem yaparken altılar, altmışlar ve altı yüzler basamakları şeklinde ifade edilmesi tesadüf değildir.

**Yedinci çakra** döneminde ise dünyada ruhsallığın ve aydınlanmacı düşüncenin

beşiği olan Hint Uygarlığını görmekteyiz. Hint alfabesindeki harf adedinin 49 oluşu ise 7 çakranın kendi içindeki diğer altı çakra ile olan bağlantılarını tek tek kurulabilmiş olduğunu gösterir (7x7=49).

**Sekizinci ve dokuzuncu çakralar** ise sırasıyla Yahudi-Hristiyan ve İslam kültürü dönemlerini kapsar. Yahudi kültürünün sermaye gücüne ve ticarete yaptığı vurgu sonucu ilerleyişleri daha çok dış dünyada gerçekleşmiştir. Kendisinden önceki bütün değişik uygarlık biçimlerini sentezleyerek orta yolda birleştiren İslam uygarlığı ise, zıt gibi görünen din ve bilim, teknik ve sanat gibi unsurları makul vicdan potasında eritmiştir. Ruh ve bedenin, zihin ve kalbin, sağ ve sol beynin dengelenmesi çıkış kapısı olan dokuzuncu çakrada, yani arzu ve duygu melekelerini kontrol eden astral

çakrada mümkündür. Dolayısıyla şu anda içinde bulunduğumuz dönemde, insanlığın aktif olarak açık olan çakra adedinin dokuz olduğunu görmekteyiz. Zaten şu anda yaşadığımız yeni enerjiler dönemi *Kova Çağı* ve *kıyamet* gibi sembolik tanımlamaların teknik boyuttaki karşılığı, bütün insanlığın genelinin onuncu çakrasını açma sancısıdır.

Kuyruk sokumundaki birinci çakrada uyanmaya ve yukarı tırmanmaya programlı ve yedinci çakraya kadar çıktığında hepimizi aydınlanmaya ulaştıracak olan on bin watt gücündeki *kundalini enerjisi* uykuda bekler. Kişinin kendi nefsinin emirleri altında bencil ve hazcı bir yaşam sürdüğü çocukluk döneminde kendisiyle meşgul oluşunu ifade eder (Nefs-i Emmare). Ne zaman ki varlık kendi

benliğini sorgulamaya, başkalarının eleştirilerini dikkate alıp kendini kınamaya başlar, vericilik ve uyumlanma kapasitesini geliştirir, o zaman kundalini cinsel bölgedeki ikinci çakraya tırmanır (Nefs-i Levvame). İlk iki çakranın sentezlendiği ve üst düzeyde benlik tanımının ego olarak ortaya çıktığı göbek çakrasında ise yaşama sevinci ve ilhamlarımız bulunur (Nefs-i Mülhime). Kıyamet dönemi enerjilerine uyumlanabilmenin temel şartı olan dördüncü çakranın açılışı ise yaşamsal bir aciliyet taşır. Çünkü kalbin hemen altında bulunan mühür kırılmadıkça ilk üç çakranın sentezi açığa çıkamaz ve kundalini burada demirleyemez. Kundalini kalpte demirlediğinde ise hissi kalb-el vuku denilen “abdala malum olur” tarzındaki hissiyatların açılmasına işaret eden olaylarla karşılaşırız (Nefs-i Mutmain).

Çakralar arasında gelgit misali ilerleyen kundalini sırasıyla dışa açılma ve içe kapanma hareketiyle ilerler. Birinci çakrada dışa doğru açılan enerji ikincide içe yönelir ve üçüncüde tekrar dışa açılarak dördüncüde tekrar içe kapanır. Beşinci ve altıncı çakralarda aynı ritmini devam ettiren enerji akışı yedinci çakrada en derin iç hamlesini yapıp öz varlığıyla bağlantıya geçerek, kendisini sekizinci çakradaki en güçlü dış hamlesini yapmak üzere hazırlar. Dokuzuncu çakra ise enerjinin herhangi bir yöne hareket etmeden denge halinde duruşunu ifade eder (sattva-nötr). Bir sonraki gelen çakra bir öncekinin dengeleyicisi ve anti tezi olduğu için kundalininin yukarı tırmanma çabası hayatlar boyu değişik enkarnasyonlarda devam eder. Çünkü karma yasası gereği herhangi bir çakrada öğrenilen ders ve

kazanılan meziyetler ancak o çakranın dengeleyici çakrası ile sağlama yapılırsa mezuniyete hak kazanılır.

Adımızın harfleri bir nevi liyakat nişanı veya gazilik madalyası misali göğsümüzde taşıdığımız evrensel antenlerdir. Bu antenler sayesinde gezegenlerin enerjilerini kendi bünyemize dahil ederiz. Harfler ses gücüyle hareket eden titreşim araçları olduğundan eksik bir harfin kazanılması ancak gerekli dersin uygulamasının bir veya birkaç ömür sürmesiyle mümkündür. Kundalini beşinci çakraya çıktığında bilinçli astral seyahat yapma yeteneği, altıncı çakraya çıktığında ise maddenin gerçek iç yüzünün ve görünmeyen boyutların hakikatinin tecrübe edilmesi, yani gönül gözünün açılması mümkün olur (Lucy adlı sinema filmindeki

gibi). Yedinci çakramız başımızın tepesinde bulunan ve bin yapraklı nilüfer çiçeği olarak resmedilen bilgelik ve evliyalık çakrasıdır. Kundalini buraya kadar yükseldiğinde küçük çapta kerametler meydana gelir. “Aklı bir karış havada” deyiminde ifade edildiği şekilde sekizinci çakramız bedenin dışında, bedenimizin manyetik alanı sınırlarını belirleyen auramızda bulunan bitmeyen güç kaynağıdır. Dokuzuncu çakramız ise varlığımızın arzu ve duygularının depolandığı, herkesin kendi ruhsal kapasitesine göre boyutları değişkenlik gösteren, astral bedenimizde bulunur. Onuncu çakra ise mental beden dediğimiz ahiret (ötealem) boyutunun alt basamaklarını oluşturan idealar evrenindeki, yaradılışın soyut kalıplarının bulunduğu spatyoma açılan çakradır. Dolayısıyla onuncu çakrası numerolojik

olarak açık görünen tüm varlıkların ötealemden naklen yayın yapma potansiyeli ve sezgisel ilhamlara açık antenleri vardır. ***İndigolar*** denilen ve genelde 1980 sonrası doğumlu varlıkların birçoğunun onuncu çakraları açık olup eril ve ataerkil prensiplere göre şekillenmiş olan uygarlığımızı dişil ve anaerkil değerlerin yükselişiyle dengelemek yoluyla büyük çaptaki devrimleri gerçekleştirmeye yazgılıdırlar.